CUPA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

În zilele de 9 și 10 august, pe stadionul Republicii din Capitală (în nocturnă), se vor disputa două interesante cuplaje în cadrul „CUPEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI", competiție organizată de Consiliul municipal pentru educație fizică și sport. Ea va aduce la start, cu numai o săptămînă înaintea începerii campionatului, echipele DINAMO, STEAUA, RAPID și PROGRESUL. Iată o reeditare a interesantelor cuplaje interbucureștene de care spectatorii sînt dornici, dar de care vor fi lipsiți în campionatul ediției 1969—70, prin absența echipei Progresul.

În urma tragerii la sorți s-a stabilit următorul program: sîmbătă 9 august, de la ora 18: PROGRESUL — DINAMO. În continuare, de la ora 20: STEAUA — RAPID. Duminică 10 august, tot de la ora 18, vor juca între ele echipele învinse în ajun, iar de la ora 20, finala.

În cazul în care un meci se va încheia cu un rezultat de egalitate, departajarea se va face prin executarea a cinci lovituri de la 11 m.

În seara finalei își va face apariția pe stadion, ștafeta celor 8 sectoare ale Capitalei, manifestare prin care sportivii vor aduce salutul lor, cinstind cele două mărețe evenimente: cel de-al X-lea Congres al P.C.R. și cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei.

NU NUMAI DESPRE RECORDURILE CAMPIOANEI...

Da, și în fotbal există recorduri!

A cîștiga un titlu național înseamnă, de fapt, a realiza numărul maxim de puncte — record, deci! — în întrecere cu celelalte echipe. Acesta ar fi primul... Dar echipa textiliștilor din Arad mai are înscrise pe cartea sa de vizită și alte asemenea performanțe, adevărate recorduri fotbalistice. De pildă, recordul longevității în Divizia A: de 22 de ani, mai precis din primul campionat postbelic organizat în 1946—47, U.T.A. se numără printre competitoarele la titlu. Apoi, cel mai mare număr de goluri marcate într-un campionat: 129, reușit în ediția 1947—48 (și cînd te gîndești că au fost cazuri cînd titlul a fost cucerit și cu 27 de goluri!...). U.T.A. a realizat cel mai mare număr de puncte într-un campionat: 50, în aceeași ediție 1947—48. În plus, nici una dintre echipele noastre nu a arătat atîta tenacitate ca formația din Arad: 15 ani, din 1954 pînă în 1969, a tot curs apa pe Mureș, dar U.T.A. nu a disperat și, iat-o, îmbrăcînd din nou tricourile de campioană. Dar U.T.A. se mai mîndrește cu două recoduri de dată recentă: în echipă activează *Bacoș*, jucătorul care deține recordul celor mai multe meciuri jucate consecutiv la aceeași echipă în Divizia A — 147!

DOMIDE

Desen de STAN

În sfîrșit, ultimul record al campionilor: singura echipă din actuala configurație a Diviziei naționale A care începe noua întrecere fără nici un minus în efectiv! Constituie oare aceasta un cîștig? Firește, nu ne putem pronunța. Partidele viitoare, cele din campionat și din C.C.E., își vor spune cuvîntul. Pînă atunci, singura noutate certă în lotul textilist se numește *Moricz* și este rezerva lui *Gornea*. Fostul portar al Minerului Baia Mare a primit dezlegarea și va apăra culorile arădenilor. Se mai vorbea de *Regep* de la Politehnica Timișoara și de *Dembrovschi*, fostul golgeter al Vagonului. Dar conducătorii fostei divizionare A din Arad nici nu vor să audă de plecarea atacantului lor; neclară este și situația lui *Regep*: luni, după cum ne-a comunicat corespondentul nostru *Pavel Șodinca*, un delegat al echipei campioană a plecat la Timișoara pentru obținerea dezlegării. Deci, cu o excepție, s-ar putea ca U.T.A. să abordeze noul campionat cu exact aceiași jucători cu care l-a terminat pe cel precedent. Pînă atunci, arădenii speră că pregătirile făcute la *Moneasa* și la *Arad* ca și actualul turneu în Belgia (U.T.A. joacă azi cu *Racing Club Tirlemontd*, la 8 august cu *Waregen* și la 10 august cu *F. C. Malines*) își vor spune cuvîntul, vor lansa echipa spre unul din locurile bune ale clasamentului și etapele superioare ale „Cupei campionilor europeni".

„Avem încredere în pregătirile făcute la Moneasa, ne spuneau tehnicienii arădeni, *pentru că reprezintă continuarea unei experiențe reușite. Pentru scopul propus de noi, antrenamentele făcute aci ne-au folosit: echipa are o bună pregătire fizică. Iar atunci cînd am avut nevoie de teren de fotbal, l-am găsit la Sebeș, localitate aflată în apropiere*".

Așadar, la U.T.A., perioada de „calm-plat" a luat sfîrșit. Iar primele rezultate (3—1 cu *Vagonul* la 1 august și 3—0 cu *Minerul Baia Mare* la 3 august) lasă să se întrevadă că formația arădeană s-a încadrat pe orbita campionatului.

(m.t.).

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● **Zile de alertă la Petrolul: săptămîna trecută, la trei antrenamente, s-au accidentat doi portari. Mai întîi Mihai Ionescu care a făcut o luxație și i s-a pus piciorul în ghips; a fost rîndul celui mai în formă portar, tînărul Stelian: o entorsă a degetului mare, ceea ce a necesitat, de asemenea, punerea lui în ghips.**

● **Un clujean a făcut un calcul: între ultimul meci pe care C.F.R. Cluj l-a susținut în Divizia A, în campionatul 1948/49 și prima partidă din ediția 1969/70, se vor scurge 6 997 de zile. Curat suporter!**

● **De cîtva timp, la Crișul Oradea și-a făcut apariția încă un jucător cu numele Sătmăreanu. Faptul că el a debutat tot în orașul de pe Crișuri ca și Ludovic Sătmăreanu, purtătorul tricoului cu nr. 2 al echipei naționale și al Stelei și că are același nume, i-a făcut pe mulți să creadă că cei doi sînt frați. Dar între Ludovic și Alexandru nu e nici un grad de rudenie, asemănarea de nume fiind întîmplătoare. Îi unește doar pasiunea pentru fotbal și pentru postul de fundaș...**

● **În toate meciurile de pregătire ale echipei F.C. Argeș, pe postul de extremă dreapta a jucat Circiumărescu. Deocamdată el nu are drept de joc, la Pitești, căci nu a primit dezlegarea de la Universitatea Craiova. Într-o convorbire avută cu el, iată ce ne-a spus: „Am jucat cinci ani la Craiova și consider că mi-am făcut pe deplin datoria. În 1967 am terminat Facultatea de filologie și, încă de pe atunci, mi-am exprimat dorința de a mă reîntoarce pe locurile natale. Părinții mei se află în comuna Topoloveni, situată la 15 km de Pitești, dar ce folos că nu am fost înțeles! Am mai jucat, de la finele facultății, încă două campionate la „U" Craiova. Acum am încercat din nou să-i conving pe tovarășii din secție să-mi acorde dezlegarea dar și acum ca și atunci, tot fără sorți de izbîndă. Dacă nu voi putea fi legitimat la F. C. Argeș, sînt hotărît să stau chiar și un an în carantină. În același timp, v-o spun cu toată convingerea, sînt hotărît să nu mă mai întorc la Craiova".**

● **Pentru sezonul de toamnă, Crișul a mai perfectat un meci internațional: la 10 septembrie va întîlni, la Oradea, pe Vasas Budapesta.**

● **U.T.A. a plecat luni în Belgia, dar fără Domide. Atacantul orădean va fi prezent mai întîi la antrenamentul lotului național, după care, joi, va decola spre Bruxelles.**

● **Gazonul de pe stadionul U.T.A. fiind în refacere, campionii vor juca primele trei meciuri pe stadionul C.F.R.**

ANTON FERENCZI (Crișul):

NE AFECTEAZĂ PLECAREA LUI KUN I

O frumoasă seară de vară, pe unul din bulevardele Capitalei, împreună cu antrenorul orădean ANTON FERENCZI, „Băieții săi", se duseseră la culcare, iar ei discutau cu noi trecutul și viitorul Crișului:

— *Și noul campionat, ca și cel trecut, îl începem cu foarte puține meciuri „în picioare". N-am jucat decît două partide cu echipe din Salonta, o dată am întîlnit pe Olimpia Oradea și în alte două rînduri — formația noastră de tineret. Altfel s-ar fi prezentat situația dacă turneul din U.R.S.S. ar fi avut loc atunci cînd a fost pentru prima dată programat. Ne-ar fi ajutat mai mult decît acum. Decalarea lui (inițial trebuia să jucăm acolo între 22-28 iulie) a dus la restructurarea întregului program de pregătire.*

— Ce lot face deplasarea?

— *Plecăm cu 16 jucători: portarii Baumgartner și Katona, fundașii Balogh, Sărac, Lucaci, E. Naghi și Popovici, mijlocașii Tomeș, Cociș, Dărăban și Ceaușu, atacanții Suciu, Kun II, Harșani, Kassay și Birta.*

— Observ cîteva nume noi...

— *Da; Ceaușu și Birta. Amîndoi sînt de la tineret.*

— Și pe cine mai aveți în lot?

— *Au rămas acasă N. Alexandru, operat de menisc și indisponibil pentru încă o lună, Al. Sătmăreanu, tot de la tineret, Mihăițan fost, împreună cu Eugen Ungur, alt nume nou, la Dacia Oradea. Dar Ungur a jucat inițial tot la noi, la juniori, astfel că se întoarce acasă, ca și Arnoțchi, orădean de origine. După un „turneu" de cîțiva ani pe la C.S.M. Reșița și Vagonul Arad, a revenit la noi.*

— Și cine v-a părăsit?

— *Au plecat Petrescu — la C.F.R. Cluj și Sudy — la „U" Cluj. Nu au primit încă dezlegarea, dar o vor primi, Kun I și Erdely, amîndoi pentru Ripensia.*

— Se va simți lipsa lui Petrescu și Kun I?

— *A lui Petrescu, mai puțin. Nu s-a acomodat cu jocul nostru. E prea firav, nu are putere să șuteze la poartă decît din careu.*

— Și, totuși, la C.F.R. Cluj a fost golgeter...

— *În Divizia B! Să-l vedem în „A". Mai mult ne afectează plecarea lui Iosif Kun, o creație a echipei noastre, în care clubul Crișul a investit și mult capital sufletesc. Cu un an în urmă, nimeni nu auzise de el. Eu l-am luat de la Olimpia, unde cînd juca, cînd nu juca. Acum e Kun I, cu 9 goluri marcate. Are altă carte de vizită, nu?*

— V-ați gîndit la alte soluții pentru postul lui?

— *Desigur: Birta — Kun II, Arnoțchi — Kun II sau Kassay — Kun II. Pentru oricine se găsește un înlocuitor.*

— Cînd vă înapoiați din turneu?

— *La 13 august. Vom rămîne în București unde ne vom continua antrenamentele pentru că, trei zile mai tîrziu, jucăm la Pitești cu Argeșul.*

— Reeditarea unuia din meciurile-cheie ale campionatului trecut.

Ferenczi, *la început, nu spune nimic. Într-un tîrziu revine:*

— *Da, meci-cheie, care am dori să fie condus de un arbitru mai bun decît cel de care am avut parte tot la Pitești...*

M. TUDORAN

DE CE TREI?

Campionatul de tineret a fost creat în scopul de a asigura o treaptă intermediară de pregătire și joc, a cărei lipsă se resimțea între formațiile de juniori și echipele divizionare A. Cu alte cuvinte, pentru a deveni un „laborator" care să alimenteze permanent prima formație și, în același timp, în care să fie menținuți în joc fotbaliști din lotul seniorilor, rămași nefolosiți într-o zi de campionat. Nefiind un scop în sine, ci un mijloc, echipele de tineret sînt subordonate activității seniorilor.

Pornind de la acest scop rezultă că primii interesați de destinele lotului de tineret sînt antrenorii principal și secund, care conduc pregătirile formației din Divizia A. Ca atare, ei ar trebui să se ocupe direct de instruirea acestui lot, iar antrenorul secund să dirijeze echipa și la meciuri. Așa cum s-a statornicit la Rapid și acum și la Petrolul, de pildă, unde cuplurile M. Bărbulescu — N. Cristescu și C. Cernăianu — N. Marinescu pregătesc ambele loturi, realizînd astfel o instruire unitară, strîns legată de necesitățile primei garnituri.

Așa stînd lucrurile, ne punem întrebarea: *de ce este nevoie de trei antrenori, doi pentru lotul A și unul pentru cel de tineret?* Nu ar fi mai logic și mult mai util ca *ambele loturi să fie date în grija antrenorilor echipei întîi, iar al treilea să fie afectat juniorilor sau centrului de copii-juniori, de exemplu? ȘI AȘA NE PLÎNGEM CĂ ÎN DIFERITE CATEGORII COMPETIȚIONALE SE RESIMTE NUMĂRUL INSUFICIENT DE CADRE TEHNICE.*

Supunem federației, spre discutare, această problemă.

4 ...arbitrii

...arbitrul și...

„Să nu-ți fie frică de dușmanii care te batjocoresc întîi și te imită pe urmă"
NICOLAE IORGA

Iată-ne, azi, în situația de a-i pune, față în față, pe arbitrii înșiși. S-ar putea ca această temerară încercare să fie prea relevantă; s-ar putea să nu se dezvăluie nimic senzațional...

Totuși, subiectul merită puțină atenție...

Considerînd că arbitrul este chemat să îndeplinească rolul deosebit de important de a impune RESPECTUL REGULII ȘI DREPTATEA pe terenul de joc, nu numai jucătorilor ci și spectatorilor, oficialilor etc, ne vom putea da seama de ce CUMPĂNA JUSTIȚIARĂ pe care este chemat să o țină în echilibru perfect, implică din partea sa o MARE PERSONALITATE. La rîndul ei această responsabilitate impune arbitrului să posede deosebite potențe intelectuale, morale și fizice: inteligență și cultură solidă; talent și pasiune; cinste și sinceritate; hotărîre și perseverență; voință și stăpînire de sine; sănătate desăvîrșită și o bună pregătire fizică...

Fără îndoială, acest SUMMUM de calități îl poate întruni cu mare greutate cineva. De aceea, pe dreptunghiul de gazon vom întîlni arbitri cu stiluri atît de diferite de a conduce jocurile — reflectare a eterogenității lor — încît ideea de unitate a arbitrajului apare aproape neverosimilă.

Mai mult, dacă la toate acestea se adaugă și unele... obiceiuri desuete — devoluțiune a unor concepții ce aparțin vremurilor trecute — vom găsi cheia spre universul lăuntric al arbitrajului, în care vom încerca să pătrundem cu... circumspecția impusă de implacabila apartenență de breaslă.

Cîteva MARI CARENȚE stîrbesc autoritatea arbitrajului.

În primul rînd situăm LIPSA DE CALITATE. În lumea arbitrilor există în prezent oameni care — mai ales în ultimii cîțiva ani de „experimente" hazardate — au scăpat prin „ciurul" rar și, desigur, indulgent al selecției, ajungînd pînă în vîrful piramidei, cu toate că posedă palide însușiri pentru a îndeplini o asemenea misiune. Mai mult, subiectivismul selecției *ca și, îndeosebi,* inexistența unor criterii precise de promovare, *determinate și de cel mai ambiguu sistem de clasificare cunoscut, au condus la o schimbare substanțială a raportului dintre NECESITATE și CAPACITATE, au răsturnat ierarhia valorilor. Din această cauză arbitrajul nostru a fost încet, încet frustrat de etalonul valorii, a fost privat de existența exemplului, a arbitrului-maestru, în activitate, de la care generația actuală ar fi trebuit să-și „însușească", nepedepsită, secretele meseriei. Nu mai departe decît în anii din urmă, excelenți arbitri — combatanți — ale căror nume este de prisos a le mai reaminti — datorită șicanelor pedante au fost puși ÎN RETRAGERE încă în vremea cînd erau în plenitudinea forțelor și înlocuiți cu oameni care nici măcar nu și-au îndeplinit elementarele îndatoriri ale uceniciei. Și astfel, sărind — VOLENS, NOLENS — peste treptele firești ale consacrării, au dereglat decisiv mecanismul complex al ierarhizării.*

În al doilea rînd, trebuie socotită SUPRALICITAREA. *Ea este apanajul „arbitrului-tabu". Acesta, cînd își ocupă locul în sala de ședințe sau cînd poartă discuții referitoare la activitatea de arbitraj, abordează o mină arogantă, de superioritate, ori se dezlănțuie dezinvolt. Uită că ocupă un anumit loc în societate și își dă în vileag cele mai nebănuite defecte. Refractar la critică, el respinge cu vehemență cea mai neînsemnată observație făcută pe seama arbitrajului său la un joc de... copii; se autoapreciază atît de mult încît are aerul de a se pretinde cel mai valoros arbitru din...; gravitează cu vădită insistență în jurul ziariștilor sau a fotoreporterilor, în speranța că numele sau chipul său va fi dat publicității cît mai des și cît mai favorabil; polarizează în jurul său atenția credulilor, încărcîndu-le memoria cu cele mai banale întîmplări, convins fiind că va face senzație; este în stare să-și înlăture semenii fără pic de jenă spre a cuceri un loc tot mai înalt în ierarhie sau pentru a obține delegarea la cele mai însemnate și mai... rentabile partide...*

În ale treilea rînd, arbitrajul strînge la sînul său, cu multă căldură, LIPSA DE COLEGIALITATE *exprimată în multiple forme, cea mai uzitată fiind „bîrfa". Pe „arbitrul-bîrfitor". îl găsești la orice meci, în tribună, criticînd fără nici o mustrare de conștiință, orice decizie a colegului său care asudă pe cîmpul de joc. În schimb, dacă ar fi el pe teren...*

Cînd are condeiul în mînă, în calitate de observator, „arbitrul-bîrfitor" devine și mai periculos: te felicită după terminarea jocului pentru ca, în raportul pe care îl depune forului competent, să-ți acorde cu indulgență nota 4 plus. Dacă însă i se întîmplă lui acest lucru, te blamează cu toată indignarea uitînd, uimitor de repede, că și el procedează la fel.

În fine, o altă carență o constituie NECINSTEA. *Ea există, din păcate, încă arbitri care în prezența intervenției de culise sau a micii „atenții" înfring echitatea și deteriorează echilibrul CUMPENEI JUSTIȚIARE. Aceștia sînt arbitrii — puțini la număr — care își fac din „neînsemnata economie" sau din „nocivul cadou", cea mai efemeră sursă de cîștig.*

Dar, societatea, lezată de însușirea fără just temei a acestui fruct nefiresc, îi va debarca din corabia ei generoasă.

Cît mai repede.

CHIRIAC MANUȘARIDE